

raadets Bestyrelse, ligesom i sin Tid Veiene, hvilket naturligt henleder Tanken paa, at Amtsraadet skulde overtage Udgifterne derved, og senere hen hedder det, at der undtageses, naar dertil maatte findes Anledning, af Statskassen kan ydes Bidrag til Udførelsen af gennemgribende Forandringer ved et enkelt Færgested af mere almindelig Betydning. Udvalget har derfor i det Mindste haat en Frygt for, at Amtsraadene, om det end ikke nogetsteds udtryffeligt er sagt, at der paahvilede dem, at tilveiebringe Midler til Færgestedernes Forbedring, dog vilde komme under et mere ensidigt Tryk, end hidtil har været Tilfældet, naar denne Lov kom ud. Man vil rette sine Bebrejdelser og Besværinger umiddelbart til Amtsraadene, man vil betragte Amtsraadet, der har faaet den hele Bestyrelse af Færgestederne, som det, der lige over for Publikum nærmest er ansvarligt for Færgestedets ordentlige Vedligeholdelse, og naar samtidigt dermed Loven slet ikke stiller noget Tilskud fra Statens Side i Udfigt, saa har Udvalget befrygtet, at Følgen faktisk vilde blive, at Amtsfonden omtrent kom til at bære Udgifterne ved Færgestederne, i det Mindste i alle saadanne Tilfælde, hvor der ikke var Spørgsmaal om noget meget Extraordinært. Det er en Byrde, som Udvalget ikke har troet, at man saaledes uden videre kunde eller burde paalægge Amtsraadene, fordi det er en Byrde, der efter Omstændighederne kan blive meget betydelig, idet de Udgifter, der kunne kræves til saadanne Færgesteders Forbedring, jævnlig kunne være store, ja, overmaade store, og dernæst ogsaa, fordi denne Byrde vil komme til at falde meget ulige paa de forskellige Amter, og navnlig vil komme til at falde tungt paa de Amter, hvori der tilfældigvis er mange Færgesteder, hvorimod der er adskillige andre Amter i Landet, hvoriblandt netop de mest velhavende, som den hele Sag for saa vidt slet ikke vedkommer, fordi der i dem findes saa eller ingen Færgesteder. I Hensyn til disse almindelige Betragtninger er det, at Udvalget har tilladt sig at stille nogle Endringsforslag. Det vigtigste af disse er, som jeg før bemærkede, Endringsforslaget under Nr. 4 til § 3, hvori man har søgt at formulere det Standpunkt, som Udvalget tror at maatte indtage over for denne Sag. Det er nemlig det, at man med Hensyn til Spørgsmaalet om Forpligtelsen til at udbrede Udgifterne i det Hele taget vil fastholde den nu bestaaende Tilstand, saaledes altsaa, at, naar der bliver Spørgsmaal om Udredelse af Noget, der ikke kan paalægges Privilegiehaveren, saa er der Ingen, som kan siges at være retlig forpligtet hertil, og navnlig har Udvalget ment, at man, over for den almindeligere Udtalelse om, at Tilsynet med Færgestederne gaar over til Amtsraadene, udtryffeligt burde udtale, at det ikke paahviler Amtsskattensfondens at yde Tilskud, at det altsaa ikke er nogen Pligt for Amtsskattensfondens at udbrede Pengene, men at det ligesom hidtil i hvert

enkelt Tilfælde maa gjøres til Gjenstand for særlige Forhandlinger, leede af Indenrigsministeriet, mellem alle de Interesserede, hvorledes Udgifterne skulle tilveiebringes, og hvilke Foranstaltninger der skal træffes. Det er jo en Selvfølge, at blandt disse Interesserede, som saaledes opfordres og maa opfordres til at indgaa paa en Overenskomst, er ogsaa Amtsraadet for Amtets Vedkommende, men dets Stilling er for saa vidt ikke anderledes end Statens, at man ikke kan sige, at det paahviler det at tilveiebringe Udgiften, men kun at det, for saa vidt dets Interesser tilraade det, skal gaa ind paa efter et passende Forhold og under Hensyn til alle Omstændigheder at deltage i Udgiften efter en større eller mindre Maalestok. Naar dette Standpunkt fastholdes, har Udvalget ment, at der i Øvrigt ikke er nogen Grund til at bibeholde Lovforslagets § 3. Der er nemlig ingen Trang til en udtryffeligt Bestemmelse om, at Amtsraadet kan yde Tilskud til Forbedring af Færgestederne, thi det hjemler Landkommunalloven dem Ret til at gjøre, og det er kun en ringe formel Forskjel i Henseende til Behandlingsmaaden, som det vil kunne gjøre, om der i Loven udtryffeligt bliver sagt, at Amtsraadene kunne yde Tilskud, eller om deres Myndighed blot skal udledes af den almindelige Regel i Landkommunallovens § 48. Det er derfor forekommet Udvalget at være det Rigtigste, at der i denne Henseende slet ikke blev optaget. Noget i Loven. Naar Spørgsmaalet er om en Bagatel, følger det vel af sig selv, at det aldrig vil støde paa Hindring hos Amtsraadet at faae det nødvendige Belsøb, og naar Spørgsmaalet er om større Ting, ja, saa maa det overlades Amtsraadet selv, om det anser det for at være Noget, der er af en saadan Betydning, at der bør indledes Forhandlinger derom, eller det selv godviljig vil give de Penge, der kan blive Spørgsmaal om.

De andre Endringsforslag, vi have stillet, ere ikke af saa stor Betydning. Vi have foreslaaet ved § 1, at Ordet „Overtilsynet“ ombyttes med „Tilsynet“, fordi det jo dog i det Væsentlige bliver det hele Tilsyn, som gaar over til Amtsraadet, navnlig naar Politimesterens fremtidige Tilsyn med Færgestederne falder bort, saaledes som der er foreslaaet i et af de stillede Endringsforslag, som Udvalget agter at tiltræde. — Dernæst have vi foreslaaet, at 2det Stykke i § 1 skal gaa ud, fordi vi mene, at hvad der deri indeholdes, er en Regel, som ikke behøves, og som i og for sig kan medføre den Ulempe, at det ene Amtsraad kan have Noget at sige i det andet Amtsraads Territorium, hvilket altid er et uheldigt Forhold. Reglen behøves neppe, thi ethvert Amtsraad fører Tilsyn med det Færgested, der ligger paa dets Grund. Derved vil Sagen jo være overmaade simpel løst i de mange Tilfælde, hvor der kun er en Færgegaard ved det omspurgte Vandløb, og i de Tilfælde, hvor der er